

ro »Črni križ pri Hraastovcu«. Bralcem »Slov. gospodarja« je ta povest znana, zato je zanimanje za to prireditev povsod veliko. Vstopnina je zelo nizka in znaša 2 in 4 Din, tako da je omogočeno prav vsakemu, da se udeleži te gledališke predstave. Vabimo vse od blizu in daleč!

Cenjeni naročniki!

Vsem, ki ste že obnovili naročnino za leto 1934, iskrena hvala!

Vsem, ki je še niste obnovili, sporočamo sledeče:

1. Iz pravilnika o zavarovanju ste že spoznali, da je v letu 1934 zavarovan dotični celoletni naročnik, ki je vsaj tekom meseca januarja 1934 imel plačano vso naročnino »Slovenskega gospodarja« do konca leta 1934. Taka je pogodba in izjeme ne bo!

2. Težki časi in vedno večja draginja za papir, ki ga moramo uvažati, nas sili, da lista ne moremo nikomur pošiljati brezplačno. Ako ga kdo sedaj res na noben način ne more plačati, naj nam sporoči s kartico, kedaj ga bo lahko plačal, da ga počakamo. Kdor pa lista ne misli več imeti, je pa njegova dolžnost, da pove, da ga ne bo več imel. Zato naj na ovitek, kjer je njegov naslov, napiše: Nazaj, ne sprejme več! Toda tega naj nihče ne stori, ako res že ni tako skrajna sila, da bi se res ne dalo nikjer več najti za časopis, ki je vendar vsakemu kulturnemu človeku nujno potreben.

Za bodoče torej velja:

»Slovenski gospodar« bodo prejeli nadalje le oni, ki so naročnino že plačali, ali pa pišejo, da jih za naročnino počakamo. Vsem drugim bomo morali list ustaviti.

Prosimo vas torej še enkrat, da kmalu poravnate zastalo naročnino, ki znaša za celo leto Din 32.—, za pol leta Din 16 in za četrt leta 9 Din.

Uprava »Slovenskega gospodarja« v Mariboru.

nem delu, kjer so škodljivci, ki izsesavajo iz grozdja sok. Neznano je, zakaj odleti ta metulj tisoče km in vedno dalje proti severu v kraje, v katerih hombaž sploh ne prospeva, kakor n. pr. v Kanadi. Uganka te žuželke se živke še ni rešena.

Starorimska brisača.

Samo eden komad starorimske ročne tkanine so odkrili pred kratkem v povsem nepokvarjenem stanju. Gre za belo brisačo iz dobe rimskih cesarjev. Tkanina je dolga 120 m, široka 60 cm, je popolnoma slika našim

Naročajte

„Nedeljo“

konjem in je že par let sem naravnost onemogočil s pošteno barantijo ciganske mešetarije in goljufije.

Oče Ropoša so bili na domačiji Godrnje, videli, kaj in koliko poseda v Bakovcih, niso pa znali povedati: ali je Jurij oženjen ali še samec? Cigani so zopet klevetali, da ima po vseh večjih kručevskih taboriščih kar cele turške hareme. Svojo pravo ženo je napodil z bičem od hiše, kakor hitro se je pokrčil in se prepričal, da imajo Turčini prav s trditvijo: več žen bolje streže in neguje moža nego ena!

Torej le cigani so bili proti poštenju Godrnje; vsi drugi so bili odločno drugačnega mnenja. Pri splošni najboljši ljudski sodbi se ne smemo čuditi, da je bil živinski trgovec pri obisku Veržeja vsikdar gost pri Ropoševih. Ko so postali njegovi obiski pri »hauptmanu« pogostejši nego sicer, so buknile v javnost resne besede: Bogati Madžar bo presadil veržejsko cvetko na ogrska tla. Ako bo uspela snubitev, ne bo Godrnja le slobodnjak — še graščak, toliko bo posedal zemlje in suhega denarja.

Treba pribiti, da se je Jurij rad šalil v gostih s »hauptmanovo« Vido. Rad je pohvalil njeno mičnost ter postrežljivost, nikoli ni bil vsiljiv in očetu niti

Čeprav ste danes zdravi, lahko že jutri zbolite na gripi, angini itd. Mislite v tem slučaju na ASPIRIN tablete in na Bayerjev križ, ki Vam jamči za njihovo pristnost.

V. z. »JUGOFA« k. d., Zagreb, Gajeva 32. Oglas je registr. pod št. br. 437 od 10. I. 1934.

DOPISI

Limbuš pri Mariboru. V visoki starosti, stara skoro 75 let, je dne 12. t. m. zatisnila svoje trudne oči vzorna žena Marija Peršon, prežitkarica, stanujoča pri svojem sinu Ivanu Peršon, skrbnemu posestniku in vrlému kršč. možu na Laznici pri Limbušu. Svojo bolezen je z največjo potrpežljivostjo prenašala in je tudi brez vsakega smrtnega boja mirno v Gospodu zaspala. Pokojnica je bila vzor prave krščanske žene in matere. Cerkev je vse življenje ljubila nad vse. Vsak prvi petek se je redno udeležila cerkvene pobožnosti in naj je bilo še tako slabo vreme. A tudi ob drugih prilikah se jo je večkrat videlo pri sv. maši v iskreno molitev zatopljeno. Prelepe majniške pobožnosti in svitnice se je udeleževala vsak dan, če ji je v to le zdravje dopuščalo. Marijo, svojo patrono, je pristrčno ljubila; zato upamo, da ji je ona to njeno ljubezen tudi obilno poplačala. Nad 40 let je skrbno gospodinjala ob

strani svojega že pokojnega moža na svojem prostranem posestvu z največjo marljivostjo in pridnostjo. Ko pa so jo jele moči zapuščati, je izročila posestvo sinu, ki ga je z ostalimi otroci k krščanskemu duhu vzgojila. Dne 14. t. m. smo jo spremili na njeni zadnji poti k večnemu počitku na limbuško pokopališče. Spreveda se je udeležila ogromna množica faranov in drugih, znak, kako so pokojno vsi ljubili in spoštovali. V lepem govoru se je od rajne ob odprtem grobu poslovil vlč. g. župnik Andrej Bračič, povdarjajoč posebno njeno veliko pobožnost, skromnost, ljubezen do cerkve in do Marije. Počivaj, draga mamica, mirno v hladnem grobu in večna luč Ti naj sveti!

Zgornja Sv. Kungota. Kljub hudi krizi v naših krajih je šolska božičnica za revne učence in učenke še razmeroma lepo uspela. Vršila se je dne 12. t. m. v šoli. 128 šolskih otrok je bilo obdarovanih z različnim blagom in božičnim kruhom v skupni vrednosti Din 2409. Iskrena zahvala gre plemenitim darovalcem: banski upravi v Ljubljani, družbi sv. Cirila in Metoda, g. trgovcu Josipu Senekoviču, gđc. trgovki Anici Leber, vsem blagim

omenil ni, da bi gojil kake resne namene z njegovo edinko.

In Vida sama! Kaj naj rečemo? Kje na svetu je dekle, kateremu ne prija, ako mu dvorjani boljši moški na neprisiljen, naraven način? Jurij je bil zastavne postave, po madžarsko mustačast in že tako šrbavih zob, da se mu je zatikal jezik v vrzel spodnje čeljusti pri hitrejšem pripovedovanju, katerega je dvigal v takih slučajih iz pesti zobnih šrbini z glasnim tleskom, ki je vplival zelo neprijetno na tako nežen čut, kakor ga je posedala Vida.

Sicer je pa Vida v svojem srcu že volila in bi ne bila izvolila drugače, četudi bi bil pokrit Jurij z zlatim perjem in bi mu tekla jezik kakor slavčku pri petju.

Nikakor ni prenačljeno, če zaupamo čitateljem, da sta že nagibala stara Ropoša k Godrnji, če bi ta res kedaj povprašal, in to čisto iz naravnega razloga: Madžar je bil bogataš daleč segajočega ugleda ter vpliva; zastavonoša Franc le pošten kmečki sin, ki bo nekaj šele po predaji Ropoševine.